

a béke. (Élénk helyeslés a Justh-párton.) Személyi politikát igazán nem akarnak csinálni és szilárdan állnak azon az állásponton, amelyet a küzdelem elején elfoglaltak, sajnálattal nélkülözik most Désy támogatását, de azt hiszik, következtetlenséget az ő szemükre lobbantani nem lehet. (Élénk helyeslés és taps a Justh-párton.)

Vertán Endre szólalt fel s Kossuthék eljárását bírálta. Beszéde elején a Kossuth-párt túntetőleg kivonult a teremből, amit a Justh-párt gunyos éljenzéssel kísért. Vertán azt fejtegette, hogy Apponyi nem ítélhette el azokat a fegyvereket, amelyeket ő jogosnak ítelt.

Désy Zoltán Vertán támadására megjegyzi, hogy igen különös, hogy a Justh-pártnak egy hónapig nem volt semmi kifogása a Kossuth-párt ismert föltételei ellen, csak amikor ezeket a föltételeket teljesítette a kormány, akkor támadja a pártot. Több tárgyilagosságot kér Justhékától.

(Bakonyi a Justh-párt nevében.)

Bakonyi Samu esodálkozik azon, hogy a Kossuth-párt inkább akarja a véderőreformnak végleges formáját, mint a provizórikus megoldását, hiszen a végleges reformmal egyszer és mindenkorra lemond a nemzeti engedmények nagyobb mértékben megvalósításáról. Foglalkozik azután a miniszterelnök tegnapi beszédének azzal a passzusával, amely erősen választójogi garancia fölajánlására hívta föl pártját. Tud ugyan róla, hogy szóba került ilyen törvény alkotása, amely az általános választójog e részben való benyújtása kötelezettségét mondaná ki, de olyan törvényt, amelyre egyszerűen rá van írva az, hogy: általános választójog és a terminusnál egyebet nem tartalmaz, elegendő garanciának nem fogadhat el. Egyébként hangoztatja, hogy pártja harci készségét semmi sem fogja csökkenteni és a végsőig küzdeni fognak vállalt missziójukért.

Az elnök ezután a holnapi ülés napirendjére a mai napirendet tüzte ki és két óraker az ülést berekesztette.

Munkások parlamentje Szegeden.

(Saját tudósítónktól.) A magyarországi munkásmozgalomban jelentős szerepe van annak a kongresszusnak, amelyet most tartanak Szegeden, a Tisza-szálló nagytermében a magyarországi építőmunkások küldöttei. A kongresszus 101 helyi szervezet 125 küldöttel van képviselve, akiken kívül még a szövetség központi vezetőségének tagjai és tisztviselői is részt vesznek a tanácskozásban. Képviselve van a kongresszuson a Magyarországi Szakszervezeti Tanács, Jászai Samu által és a Magyarországi Szociáldemokrata-Párt: Rády Sándor személyében. Az ausztriai testvérszervezetek is elküldötték képviselőiket, akik ma a kongresszus megnyitása után lelkes szavakkal üdvözölték a kongresszust. A nemzetközi építőmunkás szövetség titkárát, Petlovot; aki bejelentette részvételét, csak holnapra várják.

A ma reggel fél 9 óraker kezdődött kongresszust Bokányi Dezső, az építőmunkás szövetség elnöke nyitotta meg. Bokányi a magyarországi munkásmozgalomnak kétségkívül egyik legtehetségesebb és legnépszerűbb alakja. Bokányi tudvalevőleg eredetileg kőfaragó volt s mint ilyen egyike az építőmunkás szövetség megalapítóinak. Kivülre még Garbai Sándornak van jelentős szerepe a szociáldemokrata mozgalomban. Garbai elnöke a szociálista pártnak és szintén részese a mai szegedi kongresszusnak.

Bokányi is, Garbai is, markáns, erős egyéniségek, született pártvezérek. Mindkettő kiváló intelligenciájú, a szó szoros értelmében művelt, képzett vezérek. A két pártvezér szinte meglepően sokoldalú és univerzális műveltségű, akik semmiben sem emlékeztetnek az elképzelt, bormirt, egyoldalú népvezérekre.

Munkatársunk huzamosabb ideig tartózkodott a kongresszusi teremben s figyelte az elhangzott beszédeket s a küldöttek magatartását. A kép meglepő volt. Az egyszerű munkások mind egy-egy parlamentair, akik nélkülöznek minden demagógiát és szónoklási ambíciót. Nyugodt mederben, tárgyilagosan beszélt mindenki és a jelentéshez szólva, szigoruan megkövetelték a legrészletesebb információt, mely a számadásokra vonatkozik.

Az egész kongresszus egy munkás-parlament képét tárta élénk. S ez a kép egyáltalán nem visszariasztó. Pedig nagy perspektíva, igen tág látóhatár bontakozik ki egy-egy ilyen munkás-parlamentből. Meglehet érteni azokat az eredményeket, melyeket a nyugati országokban elértek és azt a győzelmet, mellyel a művelt német munkásság Németország alkotmányának sáncait elfoglalta.

Nyílt levél az igazságügyminiszterhez.

A közérdeket vélem szolgálni akkor, amikor Nagyméltóságod figyelmét ez uton hívom fel jogszolgáltatásunk egy oly gyarló tényére, amely méltán keltezte fel mindenki felháborodását, aki csak róla tudomást szerzett.

Nagyméltóságodat különösen érdekelni fogja az eset, hiszen Nagyméltóságod, mint a jogszolgáltatásnak állásánál fogva is hivatott legfőbb őre, nem hunyhat szemét oly jelenségek előtt, amelyek a polgároknak az igazságszolgáltatásba vetett hitét alkalmasak megrendíteni s amelyek szabad utat engednek minden fondorlatnak, hiszen mint az alanti példa mutatni fogja ép a birói hatóság szankcionált példát arra, hogy mikép lehet és szabad hitelező igényét a bíróság szemláltára kisémmizni.

Magához az esethez nem kívánok reflexiókat fűzni. Álljon itt a meztelen tényállás, amely felháborító s nagy igazságszolgáltatási gyarlóságokról tesz tanubizonyságot.

Egyik adósom ellen 681 korona 09 fillér és járulékaik erejéig végrehajtási jogot nyertem, aminek alapján a kovásznai királyi bíróság utján 1909. V. 45. szám alatt 1909. március 16-án letiltattam adósomnak, az „Erdélyi erdőipar részvénytársaság” cégtől járó magánhivatalnokai fizetésének lefoglalható részét.

A letiltás szabályszerűen kézbesített s a foglalás jogerőre emelkedett.

Amidőn a letiltás folytán a részvénytársaság mit sem tartott vissza végrehajtást szenvedett fizetéséből, kénytelen voltam a letiltott fizetés behajtására ügygondnok kirendelését kieszközölni s az ügygondnok a kovásznai királyi bíróság előtt 1910. Sp. 44. sz. alatt pert tett folyamatba az erdőipar részvénytársaság ellen a letiltott fizetés letétbe helyezése iránt.

E pert az ügygondnok a bíróság s törvényszék előtt meg is nyerte s a marosvásárhelyi tábla hozta meg azon határozatot, mely alsóbíróságok itéletét megváltoztatva az ügygondnokot keresetével elutasította s engem végrehajtót 500 koronán felüli költség fizetésére kötelezett.

A perben az nyert megállapítást, hogy adósomnak a részvénytársaságnál a foglaláskor 1909. március 16-án 4800 korona évi fizetése volt.

A részvénytársaság azzal védekezett, hogy adósomat a foglalás után 1909. április 15-én állásából elbocsájtotta s azt az egyént, aki 1909. április 15-ig 4800 korona évi fizetést élvezett 1909. április 15-től kezdve évi 2600 korona fizetéssel alkalmazta s miután 1909. november havában állásából végleg elbocsájtotta és addig neki 629 korona fizetési előleget adott, a letiltás folytán mit sem tartott vissza, mert a letiltott összegeket a fizetési előleg kiegyenlítésére fordíthatta.

És akadt bíróság; a marosvásárhelyi királyi ítélőtábla, mely a magyar igazságszolgál-

tatás dicsőségére az erdőipar részvénytársaság ezen manipulációját itéletileg szankcionálta.

Más szóval: akadt magyar bíróság, mely megadta annak módját, hogy úgy kell a hitelezőt, aki adósának vagyoni állásában, fizetésében bizva hitelez, igényétől, követelésének behajthatóságától elútni, hogy az alkalmasan egyszerűen ki kell léptetni egy napra állásából s másnap ismét vissza kell venni állásába oly fizetéssel, amely már nem nyújt fedezetet a követelésre.

Akadt magyar bíróság, amely nem számolva az étellel, hajlandó volt elhinni s itéletbe foglalta azt a lelketlen abszurdumot, hogy valaki 1909. április 15-ig 4800 korona évi fizetésért tegyen szolgálatot s április 16-án már ugyanezen állás ellátására 2600 korona évi fizetésért vállalkozzék.

Hogy mind ez így történt, az kitünik a kovásznai királyi bíróságnál 1910. Sp. 44. sz. alatt fekvő iratokból.

Ezek után csak arra hívom fel Nagyméltóságod figyelmét, hogy felügyeleti jogkörénél fogva ezen ügyet megvizsgálni s a rendelkezésre álló eszközökkel méltóztatna odahatni, hogy ily felháborító igazságszolgáltatási gyarlóságok, a polgárság bizodalmit jogszolgáltatásunk iránt a jövőben meg ne rendítsék.

Egy szegedi nagykereskedő.

Az Országos Vendéglős Bank alakuló gyűlése.

(Saját tudósítónktól.) Tegnap délután négy óraker tartotta az Európa szálló éttermében alakuló közgyűlést az Országos Vendéglős Bank részvénytársaság, amely eddig Szegedi Kereskedelmi Rendező Bank részvénytársaság cége alatt működött. Az új bank, amely igen életre való üzletág kultiválását tüzte ki céljául, alaptőkét is felemelte egy-százezer koronáról kétszázezer koronára. A bank elnökgazgatójává Szmollény Nándort, vezérigazgatójává pedig Löfler Andort választották meg, akikben olyan értékes erőt nyert az intézet, hogy a legszebb reményekkel tekinthet a jövő elé. Egy kis vihar is volt a közgyűlésen. Stark Gyula részvényes azt indítványozta, hogy a közgyűlés ne adja meg a felmentvényt Farkas Izsó volt igazgatósági tagnak, mert ő az oka, hogy az intézet Temesvárott nem tudott virágozni.

A közgyűlést Dávid Sándor nyitotta meg. Üdvözölte a megjelenteket, majd megállapította, hogy az alapszabályok értelmében a közgyűlés megtartható, mert összesen háromszáztizennyolc részvéennyel vannak képviselve a részvényesek. Ezután fölkerlte Löfler Andor vezérigazgatót, hogy az igazgatóság jelentését olvassa fel, melyet lapunkban már méltattunk, s melyből különösen megemlítendőnek tartja azt, hogy a bank már rövid négy hónapi működés után egy 8000 koronás veszteséget hevert ki, mit Temesvárott szenvedett, továbbá tartalékalapját kb. 3000 koronával szaporította, dacára annak, hogy leírásokra is 4000 koronát fordított.

Az igazgatóság jelentését egyhangulag tudomásul vették. Löfler igazgató ezután felolvasta a mérleget, amely szerint négy hónapos működése alatt a bank négyszáztizennyolc korona 99 fillér nyereséget ért el. A mérleget és a nyereség- és veszteségszámlát a közgyűlés tudomásul vette.

Ezután Szmollény Nándor szólalt fel. Ismertette a bank célját és rámutatott, hogy vállalt feladatának a bank ilyen formában nem tud megfelelni, azért javasolta, hogy az alapszabályokat módosítsák. Első sorban megváltoztatták a bank eddigi cégét és Országos Vendéglős Bank Részvénytársaság címet vették fel. Módosították az alapszabály harmadik pontját, redukálták az üzletkört, az ötödik szakaszt is módosították még pedig úgy, hogy az alaptőkét százezer koronáról